

DEPARTEMENTET

Dato 14. september 2016
J. nr. 2016-2860

Transport- og Bygningsministeriet
Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00
trm@trm.dk
www.trm.dk

Bank Danske Bank
reg. 0216 kt. 4069 065880
EAN 5798000893429
CVR 43265717

Jytte Jakobsen
Tingmosen 11
3500 Værløse

Kære Jytte Jakobsen

Du har 2. december 2015 sendt en klage til Folketingets Ombudsmand, som den 23. maj 2016 har bedt os sende et svar direkte til dig.

Vi forstår din klage således, at du klager over Justitsministeriets fortolkning af "særligt indrettede køretøjer". Det har tidligere fremgået af Justitsministeriets hjemmeside at "særligt indrettede køretøjer" omfatter køretøjer, som på grund af deres indretning er placeret det pågældende sted af andre grunde end på grund af et behov for at parkere, f.eks. med henblik på overnatning.

Transport- og Bygningsministeriet vurderer, at den vejledning, som tidligere fremgik af Justitsministeriets hjemmeside, ikke harmonerer med færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt.

Fortolkning

Færdselsloven

Vejmyndigheden for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser om parkering og standsning, jf. færdselslovens § 92, stk. 1, nr. 1. Som udgangspunkt skal disse foranstaltninger tilkendes gives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 95, stk. 1 og 3, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 4, 1. pkt.

Når foranstaltningerne ikke er begrænset til en bestemt strækning, og de regulerer parkering og standsning, kan vejmyndigheden dog i visse tilfælde i stedet vælge at offentliggøre foranstaltningerne i en lokal bekendtgørelse, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt. Denne mulighed har vejmyndigheden alene, når foranstaltningen regulerer parkering og standsning med påhængskøretøjer, køretøjer med tilladt totalvægt over 3.500 kg (tunge køretøjer) eller særligt indrettede køretøjer, eller når foranstaltningen alene udvider det område, hvor der lovligt kan parkeres, jf. færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt.

Spørgsmålet er herefter om en autocamper på højst 3.500 kg er at betragte som et særligt indrettet køretøj i bestemmelsens forstand.

Lovens forarbejder

Den gældende bestemmelse i færdselslovens § 92, c, stk. 4, 2. pkt., blev indsat ved lov nr. 169 af 26. februar 2014 om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje.

I de særlige bemærkninger til bestemmelsen nævnes reklamevogne som eksempel på et særligt indrettet køretøj, men ellers gives der ingen indikation af, hvad der i øvrigt kan være omfattet.

Til spørgsmål nr. 21 til lovforslaget oplyser justitsministeren til Folketingets Retsudvalg, at bestemmelsen ”indebærer, at der fortsat ved lokal bekendtgørelse vil kunne offentliggøres regler om parkering og standsning fastsat efter færdselslovens § 92 (...), som ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, og som regulerer parkering med påhængskøretøjer, køretøjer med tilladt totalvægt over 3.500 kg eller særligt indrettede køretøjer, eller som alene udvider det område, hvor der lovligt kan parkeres eller standses. Et køretøj, herunder autocampere, med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg vil ikke være at anse som et tungt køretøj efter den foreslåede bestemmelse, jf. hermed ordene ”over 3.500 kg”. Sådanne køretøjer på højst 3.500 kg vil endvidere normalt ikke være at anse som ”særligt indrettede køretøjer”, men vil dog efter omstændighederne kunne være det.”

Til spørgsmål nr. 27 til lovforslaget oplyser justitsministeren uddybende om ”særligt indrettede køretøjer”, at ”formålet med undtagelsen for så vidt angår særligt indrettede køretøjer er således at hindre, at parkeringspladser for de almindelige trafikanter optages af f.eks. køretøjer, som er placeret det pågældende sted af andre grunde end på grund af et behov for at parkere – f.eks. (som følge af den måde køretøjet er indrettet på) for at gøre reklame for et produkt, en virksomhed eller lignende.”

I spørgsmål nr. 28 vedrørende lovforslaget beder retsudvalget, i forlængelse af svaret på spørgsmål 21 og 27, justitsministeren oplyse, om en lokal bekendtgørelse, der udsteder forbud mod parkering for autocampere på offentlige P-pladser/P-områder, hvor parkering ikke foretages med camping for øje, ikke er i overensstemmelse med loven og derfor ikke gyldig

I svaret herpå konkluderer justitsministeren at, kommunerne ikke med den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt., ved lokalt udstedte parkeringsbekendtgørelser vil kunne fastsætte særlige regler om standsning og parkering med autocampere med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg, som afviger fra reglerne for øvrige personbiler.

Den vejledende tekst på Justitsministeriets hjemmeside

Efterfølgende har Justitsministeriet i en vejledende tekst på deres hjemmeside defineret særligt indrettede køretøjer som ”køretøjer som på grund af deres indretning er placeret det pågældende sted af andre grunde end på grund af et

behov for at parkere, f.eks. for at gøre reklame for et produkt, en virksomhed mv. eller med henblik på overnatning.”

En autocamper må anses for at være omfattet heraf, da de jo netop er indrettet ned henblik på overnatning. Justitsministeriets vejledende tekst synes dermed ikke at harmonere med Justitsministeriets fortolkning af færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt. i svaret på spørgsmål nr. 28, hvor Justitsministeriet klart svarer, at kommunerne således ikke med den foreslåede bestemmelse i færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt., ved lokalt udstedte parkeringsbekendtgørelser vil kunne fastsætte særlige regler om standsning og parkering med autocampere med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg, som afviger fra reglerne for øvrige personbiler.

Afgørende for vurderingen er derfor, om det er Justitsministeriets svar på spørgsmål nr. 28 eller Justitsministeriets vejledende tekst på hjemmesiden som retskildemæssigt skal tillægges størst vægt. Det er Transport- og Bygningsministeriets klare vurdering at forarbejderne skal tillægges større vægt end ministeriets efterfølgende vejledende tekst på deres hjemmeside. Det betyder, at autocampere ikke generelt kan anses for at være ”særligt indrettede køretøjer”.

Det skal dog i den forbindelse bemærkes, at Justitsministeriet som svar på spørgsmål nr. 21 bemærker at køretøjer, herunder autocampere, med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg normalt ikke vil være at anse som ”særligt indrettede køretøjer” men efter omstændighederne vil kunne være det. I særlig tilfælde kan en autocamper altså anses som et ”særligt indrettet køretøj”.

Gennemmelte bestemmelser om at der ikke må parkeres køretøjer med henblik på overnatning

Det skal desuden bemærkes at generelle bestemmelser om, at der ikke må parkeres køretøjer med henblik på overnatning, som ses i flere lokale bekendtgørelser, ligeledes er i strid med bestemmelsen, da en sådan formulering må betyde, at alle køretøjer er omfattet af parkeringsrestriktionen, men som det fremgår ovenfor, er det alene påhængskøretøjer, tunge køretøjer og særligt indrettede køretøjer, der kan træffes bestemmelse om i en lokal bekendtgørelse.

Indholdet i Vejdirektoratets ”Eksempelsamling – parkeringsafmærkning

For så vidt angår indholdet i Vejdirektoratets ”Eksempelsamling – parkeringsafmærkning - afsnit 4.2 Parkering af autocampere” har Vejdirektoratet oplyst, at vejledningen er formuleret på baggrund af Justitsministeriets fortolkning af færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt.

Det fremgår af vejledningen, at vejmyndigheden i en lokal parkeringsbekendtgørelse kan have en begrænsning af langtidsparkering for autocampere, og at

der kan etableres et forbud mod autocampere på de offentlige P-pladser i vejmyndighedens lokale bekendtgørelse.

Side 4/4

Henset til Justitsministeriets besvarelse af spørgsmål nr. 28 vedrørende lovforslaget vurderer Transport- og Bygningsministeriet at denne formulering ligeledes er i strid med færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt.

Konsekvenser

Overstående fortolkning betyder, at vejmyndigheden ikke har mulighed for at benytte de overstående formuleringer i lokale bekendtgørelse. Det skal understreges, at overstående fortolkning alene gælder muligheden for at offentliggøre foranstaltningerne i en lokal bekendtgørelse. Vejmyndigheden har således stadig mulighed for med politiets samtykke at træffe færdselsmæssige bestemmelser om parkering og standsning af autocampere, som tilkendes ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der er fastsat i medfør af § 95, stk. 1 og 3.

Da der i kommunale bekendtgørelser er anvendt formuleringer, som ikke harmonerer med færdselslovens § 92 c, stk. 4, 2. pkt., vil Transport- og Bygningsministeriet orientere kommunerne om overstående fortolkning af loven mhp. at få bragt de lokale p-bekendtgørelser i overensstemmelse hermed.

Med venlig hilsen

Clara-Sofie Rolighed
Fuldmægtig